

1. Ra - duj - me se vždy spo - leč - ně,
vzdá - va - jí - ce chvá - lu vděč - ně
Bo - hu Ot - ci ne - be - ské - mu,
Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,

2. že již ráčil pohlédnouti, / milostí svou k nám se hnouti /
v tyto časy nebezpečné; / zpívejme mu žalmy vděčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci / vůdce věrné z bludu noci: /
ó Pane náš všemohoucí, / veď i dál své dílo skvoucí!
4. Co jsi počal, Pane milý, / při nás z lásky, doveď k cíli; /
doufáme my v tebe, Pane, / že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, / slovem víry v srdce vsáté, /
pro milost to učiň svoji, / ať se lid tvůj v jedno pojí,
6. jenž jest velmi rozptýlený, / z cesty pravdy pomýlený; /
ó Pastýři předústojný, / dávej církvi pokoj hojný.
7. Rač se, Pane, přičiniti, / lidi ze sna probuditi, /
ať tvá pravda všechny bludy / rozptyluje vždy a všudy,
8. aby pravdu poznajíce, / nesloužili bludům více, /
nežli tobě jen samému, / Pánu Bohu jedinému.
9. Sám tys Pán nad pány všemi / i Král nad nebem i zemí; /
ukrotiž, ó božský reku, / bouři ukrutného vzteku.
10. Dejž, ať tvoji vyvolení / z propasti jsou vychváćeni, / račiž,
Pane, pospíšiti, / pravdu v světě vyvýšiti.
11. Sešli k nám, ó Otče milý, / Ducha milosti a síly, / abychom
v tvé pravdě stáli, / všemu zlému odolali.
12. Dejž, ať v lásce trvajíce / i své bližní milujíce, /
pokoj Boží v srdcích máme, / v milosti tvé prospíváme,
13. naději se těšíc jisté, / že nás všecky, Pane Kriste, / ruka
tvoje spolu spojí / tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

T: Matěj Kunvaldský, [Písníčky], 1501 / Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů
a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541 / 2018